

ข้อบัญญัติ

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลงลาน
อำเภอสีชุมพู จังหวัดขอนแก่น

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลลง栏

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐

หลักการ

เพื่อให้สอดคล้อง และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแห่งของระเบียบ ข้อกฎหมายในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลลง栏 จึงจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลง栏 เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อควบคุมการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยมิให้กระทบต่อ ประชาชน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาตำบลและองค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับ มาตรา ๑๙ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงตราข้อบัญญัตินี้ ขึ้น

เหตุผล

การขยายตัวของชุมชนและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่ม มากขึ้น ส่งผลกระทบต่อกุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในหลายพื้นที่ได้ประสบปัญหาไม่สามารถจัด理 สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ขาดการบริหารจัดการที่ดี และขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการที่ เหมาะสม ปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จำเป็นจะต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ปัญหาขยายตัว และรุนแรงยิ่งขึ้นและเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลง栏 ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้อำนาจโดยตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลงлан

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลงлан ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๙ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลลงlan โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลงlanและนายอำเภอสีชุมพู จัง tra ข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลงlan เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลงlan ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลงlanแล้ว

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำ สั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร เก้ามูลสัตว์ ชาксัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บภาชนะจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงlan

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลงлан ให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลลงлан ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลลงланร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลลงланอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลลงлан หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ มูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลลงlan มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินกิจการโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลลงlan และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลลงlan หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลลงlanมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลลงlan ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลลงlan จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ มูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลงlan การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณสุข เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คู สร่าน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลลงlanจัดไว้ให้โดยเฉพาะ
- (๒) ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณสุข เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือ กลิ่นเหม็นร้าวออกมาร้าบกวน
- (๓) ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีซึ่งสิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย
- (๔) ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรับ รถขนเรือขน สถานที่เทเก็บหรือพักสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลลงlan เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลลงlan

(๕) ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการขัน ถ่าย เท คุ้ย เขี่ย ชุด หรือเคลื่อนย้ายมูลฝอยในที่รองรับ รถขน เรือขนหรือสถานที่พัก มูลฝอยได ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลลงลาน เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนตำบลลงลาน

(๖) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ถูกสุขาลักษณะ อย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประปาศกำหนด

(๗) ที่รองรับสิ่งปฏิกูลต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม่ร้าว ไม่ซึม และไม่มีกลิ่นเหม็นรบกวนมาข้างนอก และที่รองรับ มูลฝอยต้องไม่ร้าว มีฝาปิดมิดชิดกันแนลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นชอบ

(๘) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้นไม่มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขาลักษณะ

(๙) ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจทำให้เกิด ผลกระทบที่เป็นพิษ เช่น กลิ่น ควัน หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขาลักษณะ หรือกระทำ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูล ฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขาลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประปา ไว้ในที่เปิดเผยแพร กำหนดบริเวณที่ต้องทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่น้อยกว่าสามแห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน นับตั้งแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ซึ่ง ตนเป็นเจ้าของหรือครอบครองอยู่ โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องยื่นคำ ขอรับใบอนุญาตตามแบบ สม. ๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาการจดทะเบียนนิตบุคคล/ทะเบียนพาณิชย์

(๔) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) สำเนาเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ ต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลลงلانกำหนด ดังนี้
- (๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกรเก็บ ขันถ่ายสิ่งปฏิกูล
- (๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้
- (๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากการของขันส่งทางบก
- (๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปิดปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์ แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน
- (๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลชนิดเยพวี ดิวตี้ (Heavy Duty) คือปั๊มสูบৎกอนที่สามารถสูบৎกอน ของแข็งได้ และติดตั้งมาตรฐานปริมาณของสิ่งปฏิกูลและอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี
- (๑.๑.๔) ห่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่ร้าว ไม่ซึม
- (๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจารต เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาดน้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโโซน ๕%)
- (๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวรถพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ซึ่งมีชื่อของบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจน พร้อมหมายเลขอธรศพท์ ไว้ทั้งสองด้านของตัวรถ โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร
- (๑.๑.๗) สีของรถพาหนะเก็บขันถ่ายสิ่งปฏิกูล ต้องกำหนดให้มีสีต่างจากรถเก็บ ขันถ่ายสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข็ง ผ้าปิดปากปิดจมูก สำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- (๒.๑) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเองต้องแสดงหลักฐาน (ใบนำส่งสิ่งปฏิกูล) ว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขาลักษณะแห่งใด
- (๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกรกำจัดสิ่งปฏิกูล
- (๒.๑) สถานที่ดำเนินกิจการรับทำกรกำจัดสิ่งปฏิกูล ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชนศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันมิให้เกิดมลพิษ ต่อสิ่งแวดล้อม หรือเหตุร้ายแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง
- (๒.๒) ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกหลักสุขागิบาล เช่น
- (๒.๒.๑) ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลโดยการหมักย่อยสลาย (Composting and Digestion) ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(ก) ถังหมักย่อยสลาย ประกอบด้วย ถังคอนกรีตที่ก่อสร้างขึ้นจำนวน ๓๐ ถัง มีฝาปิดมิดชิด ถังหมักแต่ละถังต้องมีท่อระบายน้ำ ภายในถังหมักจะบรรจุสิ่งปฏิกูลที่ได้จากการถูบสิ่งปฏิกูลที่ไปสูบมาจากส้วมตามบ้านเรือนและอาคารต่าง ๆ แล้วนำมาถ่ายลงในถังหมักนี้ภายในถังหมักจะเกิดการย่อยสลายสิ่งปฏิกูลโดยแบคทีเรียชนิดที่ไม่ต้องการออกซิเจน (Anaerobic Digestion) ทำการหมักอย่างน้อย ๒๕ วัน เพื่อทำลายเชื้อโรค พยาธิและไข่พยาธิที่ปะปนมากับสิ่งปฏิกูล

(ข) ลานทรายกรอง ภายในห้องจากสิ่งปฏิกูลและน้ำที่ทำการหมักในถังหมักจนครบเวลาตามข้อ (๒.๒.๑) แล้ว จึงปล่อยลงสู่ลานทรายกรองซึ่งจะทำหน้าที่กรองสิ่งปฏิกูลให้เหลือตกค้างอยู่ด้านบนส่วนน้ำก็จะซึมผ่านลานทรายกรองสู่ท่อน้ำทึบด้านล่าง เพื่อรับรวมนำไปสู่ป่าพักน้ำเก็บไว้รัดต้นไม้หรือบำบัดก่อนปล่อยเป็นน้ำทึบต่อไป สำหรับตะกอนที่กรองอยู่ด้านบนลานทรายกรองนั้น ให้ตากแดดจนแห้งสนิทเพื่อเป็นการฆ่าเชื้อโรคโดยแสงอาทิตย์อีกขั้นหนึ่ง จากนั้นจึงนำไปย่อยหรือบดให้มีขนาดเล็กลงเพื่อนำไปใช้เป็นปุ๋ยต่อไป โดยการจัดวางระบบต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากการตรวจสอบสุขและหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒.๓) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ผ้าปิดปาก ปิดจมูก ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข็ง มีอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลัว น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโฉน ๕%) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒.๔) ต้องมีผู้ควบคุมหรือดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมหรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน มูลฝอย

(๓.๑) ต้องมีพาหนะเก็บ ขน มูลฝอย ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๓.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากการขนส่งทางบก

(๓.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขน มูลฝอย ต้องปิดมิดสารทั้งกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ทำให้มูลฝอยหลุดล้น หรือปลิวฟุ้งกระจายขณะขับขี่

(๓.๑.๓) ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขน มูลฝอย ต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่ร้าว ไม่ซึม

(๓.๑.๔) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจารถ เช่น ไม้กวาด น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโฉน ๕%)

(๓.๑.๕) ต้องมีข้อความแสดงที่ตัวรถพาหนะเก็บ ขน มูลฝอย เพื่อให้รู้ว่าเป็นรถที่ใช้เก็บ ขน มูลฝอย เช่น “รถเก็บ ขน มูลฝอย” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ซึ่งปรับปรุงหรือเจ้าของกิจการด้วยอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจน พร้อมหมายเลขอุตสาหกรรม ไว้ทั้งสองด้านของตัวรถ โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

(๓.๑.๖) สีของรถพาหนะเก็บ ขน มูลฝอย ต้องกำหนดให้มีสีต่างจากรถเก็บขนมูลฝอยขององค์กรบริหารส่วนตำบล คง杜兰

(๓.๒) ต้องจัดให้มีผ้าปิดปาก ปิดจมูก เสื้อสะท้อนแสง ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข็ง อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลัว น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโฉน ๕%) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๓.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดมูลฝอยของตนเองต้องแสดงหลักฐาน (ใบนำส่งมูลฝอย) ว่าจะนำมูลฝอย ไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งได้

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) สถานที่ดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอยต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันมิให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมหรือเหตุร้ายๆแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง (๔.๒) ต้องมีระบบกำจัดมูลฝอยที่ถูกหลักสุขภิบาล เช่น อาจจะเป็นระบบเตาเผา (Incinerator) หรือระบบฝังกลบ (Sanitary Land-fill) หรือระบบหมักเป็นปุ๋ย (Decompose) ซึ่งแต่ละระบบ

จะต้องมีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและประชาชนข้างเคียง รวมทั้งการป้องกันเหตุร้ายๆด้วยโดยการจัดวางระบบต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากการทรงสาธารณสุขและหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔.๓) ต้องมีผู้ควบคุมหรือดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขภิบาลสิ่งแวดล้อม หรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

(๔.๔) ต้องจัดให้มีผ้าปิดปาก ปิดมูก เสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้瓜刀 พลัว น้ำยาดับกันลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโอน ๕%) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบ สม. ๒ หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่ที่ได้รับคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ แล้ว ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ ก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๓๓ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนส่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการคัดสิ่งปฏิกูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุมสวมผ้าปิดปาก ปิดมูก ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข็ง และทำความสะอาดเสื้อคลุมถุงมือยาง รองเท้าหนังยาง และร่างกายผู้ปฏิบัติงานหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้คัดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากคัดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการคัดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้คัดสิ่งปฏิกูลและทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้คัดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโชэн ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดบนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที่ออกปฏิบัติงานบนถ่ายสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดที่ถูกหลักสุขाधิบาล คืนน้ำล้างจะต้องผ่านการบำบัดน้ำเสียหรือปล่อยลงสู่ลานทรายซึ่งนิยมร่องซึ่งโดยต้องห่างจากแหล่งน้ำดื่มน้ำใช้ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหลงเรี่ยราด ให้ทำการนำเข้าห้องด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโชэн ๕%) และทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานบนถ่ายสิ่งปฏิกูล อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๑.๖) ห้ามนำรถไปใช้ในกิจการอื่น

(๑.๗) ต้องดูแลเมืองให้สะอาดบนตัวถังรถลบเลื่อน

(๑.๘) ต้องมีใบอนุญาตติดประจำรถ

(๑.๙) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการ

(๑.๑๐) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๑.๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความสะอาด ปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ และประกาศขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงлан

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรม และมีความรู้เกี่ยวกับการคัดและรักษาระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลและอยู่ประจำที่ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) เจ้าหน้าที่ต้องสวมเสื้อคลุม สวมถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข็งและสวมผ้าปิดปาก จมูก ขณะปฏิบัติงาน

- (๒.๓) เจ้าหน้าที่จะต้องดูแลให้รถสูบสิ่งปฏิกูลต้องทิ้งสิ่งปฏิกูลลงถังหมักตรงตามถังที่กำหนดในแต่ละวัน เพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งปฏิกูลหมักนานอย่างน้อย ๒๘ วัน (กรณีมีความจำเป็นต้องใส่สิ่งปฏิกูลหลาย ๆ ครั้ง หรือหลาย ๆ วันในหนึ่งถัง เนื่องจากสิ่งปฏิกูลยังไม่เต็มถังให้เริ่มต้นนับจากวันที่ใส่สิ่งปฏิกูลครั้งสุดท้าย)
- (๒.๔) ถ้ามีสิ่งปฏิกูลหลงหายรอดให้ทำการซ่อมเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโซน ๕%) และทำการล้างด้วยน้ำสะอาด
- (๒.๕) ต้องปิดฝาถังหมักสิ่งปฏิกูลทุกครั้ง หลังจากที่ใส่สิ่งปฏิกูลลงในถังหมักแล้ว
- (๒.๖) เจ้าหน้าที่ดูแลระบบจะต้องลงบันทึกเลขที่รถสูบสิ่งปฏิกูล และปริมาตรสิ่งปฏิกูลที่นำมาทิ้งทุกครั้ง เป็นการป้องกันไม่ให้รถนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งที่อื่น
- (๒.๗) ทุกครั้งที่ปล่อยสิ่งปฏิกูลจากถังหมัก เมื่อสิ่งปฏิกูลไหลออกจะหมดให้ใช้ม้ำแheyท่อระบายน้ำเพื่อช่วยให้ตะกอนที่ค้างอยู่กับถังหมักไหลออกมากให้หมด และควรใช้น้ำฉีดໄล์ตะกอนที่ค้างอยู่กับถังหมักอย่างน้อย ๓ เดือนต่อครั้ง
- (๒.๘) การดูแลงานทรัพย์กรอง ให้ทำความสะอาดหน้าลานทรัพย์กรองเมื่ออัตราการซึมเริ่มชั่งโดยใช้อุปกรณ์ลอกหน้าลานทรัพย์กรองออกแล้วเติมทรัพย์ใหม่ และต้องคอยเติมทรัพย์ให้ได้ความสูงตามที่กำหนดไว้
- (๒.๙) การโกยตะกอนที่ตากแห้งแล้วไปทำปุ๋ย ให้ทิ้งไว้นาน ๓ วัน หลังจากที่ตะกอนแห้งแล้ว จึงゴยตะกอนที่ตากแห้งสนิทนนำไปบดก่อนนำไปใช้ทำเป็นปุ๋ย
- (๒.๑๐) หากมีอุปกรณ์ส่วนไหนชำรุดต้องแจ้งซ่อมทันที
- (๒.๑๑) เจ้าหน้าที่ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้งโดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร
- (๒.๑๒) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจกรรมตามใบอนุญาต
- (๒.๑๓) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖
- (๒.๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขาลักษณะ ความสะอาดปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลลงлан
- (๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมรับทำการเก็บ ขบวนฝอย
- (๓.๑) ขณะทำการเก็บขบวนฝอย ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานผู้ฝ่ายปิดปากปิดจมูก สวมถุงมือยาง สวมเสื้อสะท้อนแสง สวมรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง สวมเสื้อและกางเกงให้มิดชิด และทำความสะอาดผ้าปิดปาก ปิดจมูก เสื้อ กางเกง ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางและร่างกายผู้ปฏิบัติงาน หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน
- (๓.๒) การเก็บขบวนฝอยต้องจัดเก็บให้เรียบร้อยมิให้มีขบวนฝอยตกค้าง
- (๓.๓) ขณะขบวนย้ายต้องไม่ทำให้ขบวนฝอยตกหล่น หรือฟุ้งกระจายตามท้องถนน

(๓.๔) ทำความสะอาดรถเก็บ ขน müลฟอย อย่างน้อยสักป้าท์ละ ๑ ครั้งสำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับ การบำบัดหรือกำจัดที่ถูกหลักสุขภิบาล คือน้ำล้างจะต้องผ่านการบำบัดน้ำเสีย หรือปล่อยลงสู่ลานทรายซึ่งชนิด ร่องซึ่งโดยต้องห่างจากแหล่งน้ำดื่มน้ำใช้ ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๓.๕) มีการตรวจสอบสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๓.๖) ห้ามนำรถไปใช้ในกิจการอื่น

(๓.๗) ต้องดูแลมีให้ข้อความบนตัวถังรถลบเลือน

(๓.๘) ต้องมีใบอนุญาต ติดประจำรถ

(๓.๙) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจกรรมตามใบอนุญาต

(๓.๑๐) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๓.๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวด้วยสุขลักษณะ ความสะอาด ปลอดภัยและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตาม คำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบและประกาศ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงลาย

๔. ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมรับทำการกำจัด mülฟอย

(๔.๑) การกำจัด mülฟอยต้องถูกหลักสุขภิบาลและมีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน และประชาชนข้างเคียง รวมทั้งการป้องกันเหตุร้ายๆ เช่น

(๔.๑.๑) ระบบเตาเผา (Incinerator) ต้องควบคุมไม่ก่อให้เกิดเชม่า เก้าฝุ่นละอองที่ไปกระทบความเป็นอยู่ของ ประชาชนข้างเคียง

(๔.๑.๒) ระบบฝังกลบ (Sanitary Land-fill) ต้องมีระบบรองรับน้ำขยะ (Leachate) ไปกำจัดโดยต้องควบคุมไม่ ปล่อยให้ไปบนปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติ

(๔.๑.๓) ระบบหมักเป็นปุ๋ย (Decompose) ต้องควบคุมไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นที่รุนแรง หรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของ สัตว์พาหะนำโรค โดยเฉพาะแมลงวัน หนู แมลงสาบ

หรืออื่น ๆ

(๔.๒) ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรม หรือมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาระบบกำจัด mülฟอยและอยู่ประจำเพื่อ ปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานที่ระบบกำจัด mülฟอย

(๔.๓) เจ้าหน้าที่ต้องสวมเสื้อคลุม สวมถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข็งและสวมผ้าปิดปากปิดมูก ขณะ ปฏิบัติงาน

(๔.๔) มีการตรวจสอบสุขภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้งโดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดิน อาหาร

(๔.๕) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจกรรมตามใบอนุญาต

(๔.๖) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๔.๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความสะอาด ปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตาม คำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ และ ประกาศขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงลาย

ข้อ ๑๖ ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำ สัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการและความรับผิดชอบในกรณีผิด สัญญา โดยส่งสำเนาสัญญาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดสามสิบวันก่อนวันที่เริ่มการให้บริการ

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาตจะยกเลิกการให้บริการแก่ผู้รับบริการรายใด ต้องดำเนินหนังสือแจ้งพนักงาน ท้องถิ่นล่วงหน้าก่อนเลิกการให้บริการอย่างน้อยสิบห้าวันในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียด ในสัญญาที่ทำ ขึ้นระหว่างผู้รับใบอนุญาตกับผู้รับบริการ เช่น การเปลี่ยนอัตราค่าบริการ ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งสำเนาสัญญาที่ แก้ไขแล้วนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดสิบห้าวันก่อนวันที่ได้เริ่มการให้บริการตามสัญญาใหม่

ข้อ ๑๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้ เพียงในเขตอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงลายเท่านั้น การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อน ใบอนุญาตสิ้นอายุตามแบบ สม. ๓ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๙ ข้อ ๑๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่ เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจกรรมนั้นถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลากำหนดให้ชำระ ค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการ ดำเนินกิจกรรมนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรค หนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนิน กิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๐ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ลงลาย

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการ ได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานที่ ประกอบกิจกรรมตลอดเวลาที่ประกอบกิจกรรม

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป หรือหากประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอเลิกการดำเนินกิจการ หรือแก้ไขรายการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๔

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สม. ๕ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดการขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิม เท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๓) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สม. ๒ โดยประทับตราสีแดง ว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มีวันเดือน ปีที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นฉบับใบแทน

(๔) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๕) บันทึกด้านหลังต้นฉบับใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดໄว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยที่เป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยที่เป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยที่เป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๓

(๔) คำขออนุญาตต่าง ๆ เช่น แก้ไขเปลี่ยนแปลงกิจการ, ขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการ ให้ใช้แบบ สม. ๔

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดໄว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมสมกับการดำเนินชีพของประชาชน

ข้อ ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่นนี้ไว้ในที่เปิดเผยให้ได้ย่า ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วเวลาที่คำสั่งเป็นไปหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บขยะสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงถังหรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมรับทำการเก็บ ขนส่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๓๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลงถัง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๒ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๓ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลดลง lan รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ลงชื่อ

(นายประเสริฐ เชื้อชนิด)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลดลง lan

เห็นชอบ

(นายชลิต วิเศษศิริ)
นายอำเภอสีชุมพู

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
๑	อัตราค่าเก็บและขันสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๒๐ (๑)	
	(๑) ค่าเก็บและขันจุจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เชษช่อง ลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อๆไป	ลูกบาศก์เมตรละ ๒๕๐ บาท
	เชษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	๑๕๐ บาท
	เชษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	
	(๒) ค่าเก็บและขันมูลฝอยทั่วไปประจำรายเดือน	
	- ที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ ๔๐ บาท
	- ที่มีปริมาณหนึ่งวันเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ลิตร ค่าเก็บ และขันทุกๆ ๒๐ ลิตร หรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร	เดือนละ ๔๐ บาท
	- ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท
	- ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขันส่างทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท
	(๓) ค่าเก็บขยะมูลฝอยติดเชื้อ	
	(ก) ค่าเก็บและขันมูลฝอยติดเชื้อเป็นรายเดือน	
	- กรณีที่มีน้ำหนักวันหนึ่งไม่เกิน ๒ กิโลกรัม หรือมีปริมาณ ไม่เกิน ๓๙ กิโลกรัม	เดือนละ ๓๐๐ บาท
	- กรณีที่มีน้ำหนักวันหนึ่งเกิน ๒ กิโลกรัม หรือมีปริมาณ เกิน ๓๙ กิโลกรัม ค่าเก็บและขันทุกๆ ๒ กิโลกรัม หรือ ทุกๆ ๓๙ กิโลกรัม หรือแต่ละ ๓๙ กิโลกรัม	เดือนละ ๓๐๐ บาท
	(ข) ค่าเก็บและมูลฝอยติดเชื้อเป็นครั้งคราว	
	- ค่าเก็บและขันแต่ละครั้ง คิดอัตราครั้งเดียว (ทั้งนี้ให้กำหนดเป็นอัตราตามระยะทางที่เก็บข)	๓,๐๐๐ บาท
	- กรณีที่มูลฝอยมีน้ำหนักไม่เกิน ๗๕ กิโลกรัม หรือมีปริมาณ ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดอัตราเพิ่มขึ้นอีก ครั้งละ	๕๐๐ บาท

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	- กรณีที่มูลฝอยมีน้ำหนักเกิน ๗๕ กิโลกรัม หรือทุกๆ ๕๐๐ ลิตร หรือเศษของ ๗๕ กิโลกรัม หรือ ๕๐๐ ลิตร หน่วยละ	๕๐๐ บาท
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต (๑) ใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมตามมาตรา ๑๙ โดยทำเป็นธุรกิจหรือ ^{ได้รับประโภชั่น์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ} (ก) รับทำการเก็บ และขนส่งปูนกลหือมูลฝอยทั่วไป (ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป (ค) รับทำการเก็บ และขนมูลฝอยติดเชื้อ ^{จะบัญชี} (ง) รับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ^{จะบัญชี} (๒) ใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประเภท ที่มีข้อกำหนดห้องถังกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายใต้ ท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้าตามมาตรา ๓๓ (๓) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดตามมาตรา ๓๔ (๔) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร แบ่งมิใช่เป็น ^{จะบัญชี} การขายของในตลาดตามมาตรา ๓๘ (๕) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง (ก) จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้โดยปกติ (ข) จำหน่ายโดยลักษณะเร่ขาย ^{จะบัญชี}	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท ฉบับละ ๕๐ บาท ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๓	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งการตัดตั้ง ^{จะบัญชี} สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร และมิใช่เป็นการขายของในตลาด ตามมาตรา ๔๙	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการประกาศใช้บังคับกฎหมายกระทรวง ว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการ ในการควบคุมการ กำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อไว้เป็นการเฉพาะแยกห่างจากรถมูลฝอยทั่วไป เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพของ ประชาชนและเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบกิจการด้านสุขภานอนามัย รวมทั้งเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพที่ เกี่ยวกับการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ แต่การดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ สภาพการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องใช้ต้นทุนในการดำเนินการสูงกว่าการดำเนินการในกรณีของมูล ฝอยทั่วไปจึงสมควรปรับปรุงอันตราค่าธรรมเนียม การให้บริการราชการส่วนท้องถิ่นในการเก็บและขนส่งปฏิกูล หรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อแยกกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการ ของราชการส่วนท้องถิ่นในการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยติดเชื้อแยกออกจากกัน รวมทั้งแยกกำหนด อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตให้บุคคลได้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไป และ มูลฝอยติดเชื้อออกจากกันด้วย โดยกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับกรณีของมูลฝอยติดเชื้อให้สูงกว่ากรณีของ มูลฝอยทั่วไป ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมที่จะทำให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และจะสามารถประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ อยู่ได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้